11/ 2015

ŠKOLNÍK

ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHRASTAVĚ

„Mamutí strom" v Žitavě

Víte co znamená Mammutbaum? A víte, kde se nachází, jak je starý a jak se o něj pečuje? Žáci 8.B to všechno vědí, protože se za ním poslední sobotu v září vypravili.

Mamutí strom, jak mu v Německu říkají, je zuhelnatělý kmen prastaré obří sekvoje, který nalezli před 80 lety horníci v dnes už zrušeném a zasypaném hnědouhelném dole v Hartavě poblíž nádrže Kristýna. Strom tam rostl před 30 milióny let v období třetihor, zapadl do močálu a na rozdíl od jiných se jeho kmen nerozpadl, ale zůstal zachovalý, takže můžeme i dnes obdivovat jeho velikost. V současnosti rostou podobné stromy jen v Kalifornii, v naší oblasti je nyní mnohem chladnější podnebí než ve třetihorách. Kmen s průměrem kolem dvou metrů a výškou 3,5 m postavili zanedlouho po jeho nalezení v Žitavě, v parku u budovy gymnázia, naproti žitavskému divadlu. Déšť a mráz ho však postupně ničily, později byl proto zakryt skleněnými tabulemi a stříškou. Byl také víckrát opravován. Naposledy nepříliš vhodnou metodou, kdy do velkých spár nastříkali montážní pěnu a nabarvili ji na černo. Pěna po letech loupe a nevypadá dobře. Kmen byl také zaprášený a plný pavučin.

Pan Günter Küpper, k němuž jezdíme do Geocentra, získal dotaci na opravu a vyčištění. Náročná akce zabrala mnoho hodin úsilí, během nichž se zapojili dospělí, děti z Žitavy, Polska a Chrastavy. Pomáhaly také Technické služby města Žitavy, které dodaly vodu na očištění oblázků kolem kmene a elektřinu na zapojení vysavače, z Drážďan přijel odborník na restaurování.. A tak jsme pilně vymývali oblázky, luxovali a štětečky čistili kmen od prachu a pavučin. Po práci následovala odměna v podobě dobrého oběda. Nakonec jsme si ještě prohlédli sbírky nerostů a hornin v nových prostorách Geocentra a cestou na vlak jsme se stihli zastavit v bylinkové zahrádce. Další sobotu pokračovaly v práci polské děti, bylo třeba obnovit černou barvu ve spárách a očistit skla. Nyní je kmen krásně čistý, ostatně můžete se o tom přesvědčit sami, až někdy zavítáte do Žitavy.

Irena Lejsková a 8.B

Návštěva učitelů z Eichstättu

Už druhá návštěva učitelů z partnerského města Eichstätt proběhla o víkendu na začátku října. Zúčastnilo se jí 24 učitelů z Mittelschule Eichstätt - Schottenau, kam jezdí naši žáci na výměnné pobyty. Od první návštěvy uplynuly téměř 3 roky, a tak ti, kteří přijeli do Chrastavy již podruhé, obdivovali, jak se podařilo naše město po ničivé povodni opravit a vybudovat nové mosty, nábřeží a parčíky místo nevzhledných budov. Naši hosté byli ubytovaní na Farmě Vysoká a byli tam velmi spokojeni. Připravili jsme pro ně bohatý program ve městě i jeho okolí, v Chrastavě například prohlídku kostela a Führichova domu. Podívali se také do školy. A protože Liberec a Ještěd už někteří znali, vypravili jsme se tentokrát na opačnou stranu, do zámku ve Frýdlantu, do Hejnic a Lázní Libverda. Hosté z Eichstättu byli překvapeni a nadšeni tím, kolik krásných a zajímavých míst v našem kraji máme. Sobotní program pak vyvrcholil večerním posezením s našimi učiteli. Při společných hrách a soutěžích se dokázali dorozumět i ti, kdo neumí německy. Všichni jsme se dobře pobavili a bylo nám líto, že večer končí. Při loučení jsme si slíbili, že naše vzájemné návštěvy zase zopakujeme.

Děkujeme všem, kteří nám pomohli s přípravou a realizací a přispěli ke zdárnému průběhu návštěvy. Jsme rádi, že se u nás hosté cítili dobře a odjížděli plni krásných zážitků.

Obři ve školní zahradě

Bylo nádherné podzimní odpoledne, když 5. října navštívili naši školu dva klauni, cyklisté Sylvia a Kevin z Velké Británie. Na jejich divadelní představení s názvem What Giants!? neboli Jací obři !?, které se odehrálo v zahradě Základní školy ve Školní ulici, dorazilo hodně zvědavých dětí, ale i několik dospělých. Příběh, který zahráli, představil odvážného cyklistu Aarona Erranta, který putuje světem i vesmírem na kole a zažívá roztodivná setkání, a hlavně vytoužené dobrodružství. Publikum mělo možnost vidět velmi neobvyklé představení inspirované tradičním potulným japonským divadlem kamishibai. Hudební doprovod zajišťoval MP3 přehrávač poháněný šlapáním do pedálů jednoho z kol klaunů opatřeného reprobednami. Během představení zaznělo několik evropských jazyků včetně češtiny, neboť jeden z klaunů je potomkem českých emigrantů. Na závěr si všichni účastníci pochutnali na výborném občerstvení, které připravili dobrovolníci ze třídy 7.B a kterým patří velký dík za pomoc s organizací celé události.
Sylvia a Kevin již třetím rokem cestují coby novodobí kočovníci na svých neobyčejných kolech po Evropě. Svým způsobem života upozorňují na nutnost věnovat naši pozornost omezování automobilové dopravy, která má velký podíl na devastování životního prostředí na naší planetě.

Markéta Mézlová

Prvouka trochu jinak

Celé pondělní dopoledne věnovali žáci z III. A výuce prvouky. Nešlo však o běžné učení ve třídě, ale vypravili se vlakem do ekologického střediska Střevlík v Oldřichově v Hájích na program Zpracování mléka.

Lektorka Luďka se s dětmi seznámila a hned jim vysvětlila, jak budou vyrábět svůj vlastní sýr. Během této práce se děti dověděly mnoho zajímavostí. Výrobu sýra vystřídaly i další aktivity. Při nich děti zjistily, co je to domestikace, a na časové ose si ukázaly, jak dlouho žijí hospodářská zvířata s člověkem. Zajímavá byla i prezentace, která dětem přiblížila, že se v cizích zemích získává mléko také z velbloudů, buvolů, jaků a dokonce i losů. Na závěr programu si každý na modelu vyzkoušel ruční dojení.

Domů si každý odvážel vlastnoručně vyrobený sýr. Vlastně každý ne, protože ho mnozí vymlsali už na místě.

Vl. Kollmannová

Táhneme za jeden provaz

Ve středu 30. září 2015 kamarádi 2. A i B táhli za jeden provaz. Vydali se na dobrodružnou výpravu, na které museli překonávat překážky, pomáhat si a spolupracovat. Cestou si pomocí švihadel utvořili labyrint, který zdárně prošli až do cíle. Byli rozděleni do týmů, ve kterých z barevných provázků vázali dlouhého hada. V družstvu se domluvili, kdo pro ně poběží a jiný je sváže malými uzlíky k sobě. Vše se jim dařilo, byla to super spolupráce. Poté podlézali a podbíhali pod vlnícím se švihadlem. Byla to náramná legrace. Společná akce uběhla velice rychle. Rádi by pokračovali v započatém dobrodružství, ale čas se krátil a my se museli vrátit ke škole. Všichni jsme si uvědomili, že jsme společně táhli za jeden provaz.

p. učitelky 2. tříd

DRAKIÁDA

Po krásném babím létu je tu podzim. A jaký by to byl podzim bez draků? Proto jsme i letos vyhlásili DRAKIÁDU pro děti z prvních a druhých tříd. První pokus nám překazilo deštivé počasí. Zato druhý termín vyšel skvěle.

V pondělí 12. 10. 2015 se sešlo odpoledne před školou jen několik dětí s doprovodem. Ostatní nedočkavci už čekali na stráni Ovčí hory. Sluneční paprsky prohřívaly studený vzduch a lidičky se zahřívali pobíháním po louce, protože draci nemohli popadnout ten správný vítr. Po krátké rozcvičce se vítr nechal uprosit a provázky se začaly napínat. I přes slunečné počasí jsme začali pociťovat chlad a tak jsme změnili činnost. Nejdříve jsme si prohlédli všechny papírové, igelitové a textilní draky. Poté jsme se zahřáli při sportovních disciplínách. Aby rodiče nemrzli, zapojili se do našeho programu také. Nechyběla ani zkouška zručnosti – navazování pentlí na ocas draka.

Na závěr jsme si zazpívali dračí hymnu s doprovodem rytmických nástrojů – krabičky lentilek. Hlas téměř padesáti zpěváčků se nesl do dalekého okolí. Odpoledne jsme si báječně užili a pochvalu si zaslouží všichni, kteří k tomu přispěli.

Paní učitelky 1. a 2. tříd

Třída plná zvířátek

Na čtvrteční školu se děti ze III. A těšily, protože své školní batohy vyměnily za přepravky se zvířecími mazlíčky. A tak se v naší třídě sešli králíci, křečci, morčata, potkan a dokonce i želva. Společně jsme si připomněli Den zvířat.

Celé školní dopoledne bylo věnováno zvířatům. Děti své mazlíčky postupně představily, a kdo nemohl naživo, přinesl alespoň fotografii. Následovaly různé „zvířecí“ aktivity, při kterých se muselo přemýšlet, číst, psát i počítat. Při všech těchto činnostech děti spolupracovaly ve skupinkách. Aby měli všichni na školní Den zvířat památku, vyrobili si pěkné papírové pejsky, kočičky a myšky a úplně nakonec si ještě kočičky nakreslili při výtvarné výchově.

Vl. Kollmannová

Coca-Cola cup 2015–2016

Coca-Cola cup 2015 - 2016 je fotbalový turnaj druhého stupně základních škol.

Kvalifikační kolo – (6. 10. 2015)

Pořadatelem byla ZŠ Jabloňova z Liberce. Turnaj se pořádal na stadionu Rapidu Liberec. Dalšími soupeři byly ZŠ Lidická z Hrádku nad Nisou a ZŠ U soudu z Liberce. První zápas jsme hráli se ZŠ Lidická, kterou jsme porazili bez obtíží 3 : 0. Druhý zápas jsme hráli proti ZŠ U soudu, kde měli minimum fotbalistů a očekávali jsme jednoznačný výsledek v náš prospěch. Možná s tímto pocitem kluci vstoupili do zápasu a mysleli si, že vše půjde samo. Nemohli se však moc prosadit a dělali hrubé chyby. Vše se uvedlo na pravou míru až v druhém poločase a nakonec jsme vyhráli 6 : 0. Třetí zápas se ZŠ Jabloňova byl zápas o první místo. Vzhledem k vývoji turnaje nám k postupu stačila remíza. Během chvilky jsme vedli 1 : 0 a zdálo se, že to bude další jednoznačný zápas. Po velké chybě jsme však dostali gól a hra se vyrovnala. Hrozba gólu byla jednou na jedné jednou na druhé straně. Už to vypadalo, že se rozhodne v náš prospěch, když byla odpískána penalta proti ZŠ Jabloňova. Balón si postavil náš zkušený fotbalista, takže jsme nepředpokládali, že jeho rána půjde těsně k tyčce, ale z vnější strany brány. Nakonec jsme uhájili remízu a tím postoupili do Okresního kola turnaje, které se bude hrát na přelomu října a listopadu. Držte nám palce.

VS

Všichni spolu

Na tento den, 25.9.2015, jsme se všichni moc těšili.

Téměř 80 prvňáčků mělo dopoledne co ukázat, vždyť už celý měsíc chodí do školy. Děti z 1.A, 1.B, 1.C pod vedením svých třídních učitelek zazpívaly písničky, zarecitovaly básničky, nebo dokonce zatančily.

Naši prvňáčkové umí už pět písmenek, proto zadaný úkol, PÍSMENKO HLEDÁ SLOVO, nebyl žádný problém. Také malování obrázku k danému písmenu zvládly děti ve skupinách na jedničku. MATEMATICKÉ TVARY utvořila celá třída společně. Všichni se chytli za ruce a vznikly čtverce, kruhy, trojúhelníky.

Relaxační chvilky měly také vzdělávací obsah. Společný program vyvrcholil sportovními činnostmi s náčiním.

Spokojenost a úsměv na tvářích našich dětí dokázaly úspěšnost této akce.

Odměněni byli všichni žáci nejen za své dovednosti a znalosti, ale i slušné chování a respekt k druhým při práci ve skupinkách.

Třídní učitelky 1. tříd

Zpráva č. 11 aneb Zájezd do Prahy a Lidic pojedenácté

Když za mnou přišel v září roku 2004 kolega J. Šnýdl a navrhl, abychom připravili pro žáky 9. tříd zájezd do Prahy a Lidic, netušil jsem, že stojíme u zrodu nové tradice pravidelných podzimních poznávacích zájezdů věnovaných hlavně dějinám druhé světové války.

Hned první cesta měla velký úspěch. Byl krásný slunečný podzimní den a více než čtyři desítky žáků naší ZŠ navštívily dopoledne Lidice a odpoledne si prohlédly nejznámější pamětihodnosti Prahy – Hradčany, Malou Stranu, Karlův most a Staroměstské náměstí. A v podobném duchu jsme pokračovali i v dalších letech (s výjimkou roku 2013, kdy se zájezd neuskutečnil). V roce 2005 naši cestu fotograficky zdokumentoval žák Vít Khaml. Jedna z jeho fotografií dodnes visí ve vstupním prostoru do krypty v chrámu Cyrila a Metoděje v Resslově ulici. Týž rok nám zcela výjimečně umožnila průvodkyně v tomto památném chrámu vstoupit na kůr, kde se 18. 6. 1942 statečně bránili českoslovenští parašutisté ohromné fašistické přesile.

V posledních letech se snažíme o návštěvu nových a atraktivních objektů. V roce 2011 zaujala prohlídka letiště v Ruzyni, o rok později nově otevřeného Technického muzea, vloni návštěva ve studiích ČT a letos Národní památník na Vítkově.

I pro příští léta se nabízí řada možností, i když s jistými omezeními. Nelimituje nás ani tak cena dopravy zvláštním autobusem, nýbrž rostoucí ceny vstupů. Ještě v roce 2007 jsme mohli vystoupat 297 schodů na věž chrámu sv. Víta zdarma, dnes by musel každý žák zaplatit 100 Kč.

Letos jsme 8. října zahájili druhou desítku zájezdů. Počasí nám sice tolik nepřálo jako v roce 2004, ale i tak památky většinu žáků zaujaly. Pravda, najdou se i tací, kteří se nejvíce zajímají o občerstvení v KFC či McDonaldu, ale těch je mizivé procento.

Těší nás, že za uplynulých jedenáct let se téměř 500 chrastavských žáků podívalo do míst, kde se tvořila naše bohatá historie.

V. Řehořek

Společně hledáme a soutěžíme

Pro naše nejmenší spolužáky z 1. tříd jsme si připravili několik úkolů, abychom se jim také ukázali, jak dovedeme být kamarádští, veselí a šikovní. Program jsme měli připravený do přírody a těšili se, že si to užijeme.

Očekávaný den 14.10. se již ráno ukázal jako velmi studený a deštivý. Byli jsme smutní a říkali si, že jsme se těšili zbytečně a budeme muset zůstat ve třídách a ,,zase se učit“. Ale protože naše paní učitelky nás vždy dovedou překvapit, ve velmi krátké době vznikla druhá varianta akce. Po druhé vyučovací hodině jsme všichni vyrazili do sportovní haly, abychom mohli společně s mladšími dětmi prožít alespoň část dopoledne.

Rozdělili jsme se do 6 stanovišť, na každém z nich plnily děti úkoly.

1. stanoviště – zpěv písní. V písničce se muselo objevit slovo, které si děti vylosovaly z obálky
2. stanoviště – poznávání podzimních plodů
3. stanoviště – poznávání dopravních značek
4. stanoviště – zdravověda. Zavaž kamarádovi poraněnou ruku.
5. stanoviště – pohádky. Slož pohádkové puzzle a řekni název pohádky.
6. stanoviště – Hoď třemi různými míči a tref se do vyznačeného čtverce

Prvňáčci se snažili, seč jim síly stačily, všem se to moc líbilo. My jsme byli rádi, že jsou všichni spokojeni a že se nám to povedlo, a i když nám počasí nepřálo, tak jsme si to užili.

Blanka Borovanová

Za odměnu Lunapark

Do lunaparku v Babylonu se jezdí za zábavou, prožít volný čas na kolotoči, v autíčkách, na motokáře,.. Naposledy jsme tu byli s dětmi v první třídě. Návštěvu jsme zopakovali teď, když už jsou třeťáci.

Snažíme se prožít společné odpoledne každý měsíc na jedné třídní akci. Procházka kolem Kristýny se minulý měsíc povedla. Cesta autobusem a legrace v Babylonu se rovněž vydařila. Největší radost jsem měla, že se kluci i holky chovali slušně, vydováděli se a navíc se zúčastnili „úplně všichni“. S odstupem času mám možnost být svědkem toho, jak děti dospívají, zlepšují své návyky, jsou samostatnější. Dělají mi velkou radost. To vše je pro ně další motivace k učení a zároveň snaha o dosahování co nejlepších výsledků a očekávání, co zajímavého mimo školní lavice spolu ještě zažijeme.

Zuzana Živnůstková